

Wystąpienie

Mając na względzie ochronę zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem uciążliwości środowiskowych, zapobieganie powstawaniu chorób zakaźnych, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Radomsku podaje poniżej informacje nt. zagrożeń sanitarnych związanych z występowaniem dzikich gołębi.

Zagrożenia sanitarne związane z występowaniem dzikich gołębi w bezpośredniej bliskości ludzi dotyczą głównie przenoszenia przez nie chorób zakaźnych i pasożytniczych. Ptaki te atakowane są przez szereg mikroorganizmów chorobotwórczych, których część jest patogenna także dla człowieka. Dzikie gołębie uważane są za rezerwuar:

- ✓ bakterii *Chlamydochloa psittaci* - zakażenie powoduje psitakozę;
- ✓ grzybów: *Histoplasma capsulatum* - wywołuje histoplazmozę, *Cryptococcus neoformans* - jest czynnikiem etiologicznym kryptokokozy oraz *Aspergillus sp.* i *Candida sp.*, które powodują infekcje wiążące się z głębokim upośledzeniem odporności osoby chorej;
- ✓ ektopasożytów (pasożyty zewnętrzne, zaliczane do owadów i pajęczaków).

Największe zagrożenie, dotyczące szczególnie inwazji ektopasożytów, wiąże się gnieźdzeniem się gołębi w obrębie budynków zamieszkania zbiorowego, w bezpośredniej bliskości pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Ektopasożyty, których transmisja z dzikich gołębi na człowieka została udokumentowana, obejmują następujące gatunki: pluskwy, pchły gołębie, ptaszyniec kurzy, obrzeżki gołębie. Mogą one atakować ludzi i być powodem zmian skórnych. Szczególne zagrożenie dotyczy burzliwych odczynów nadwrażliwości wyniku ukłuc przez obrzeżki - kleszcze gołębie, które mogą prowadzić do wstrząsu anafilaktycznego i zgonu. Najbardziej zagrożone są osoby z głębokim upośledzeniem odporności, w tym chorzy na AIDS, osoby po przeszczepach narządów, poddawane terapii przeciwnowotworowej oraz leczeniu biologicznemu. Ryzyko infekcji spowodowanej czynnikami zakaźnymi, których źródłem są dzikie gołębie i ich odchody jest w tej grupie osób znacznie wyższe, a kliniczny przebieg zakażeń cięższy. Wynika stąd konieczność szczególnego zabezpieczenia technicznego szpitali przed dostępem gołębi i możliwością ich zagnieżdżenia się w budynkach szpitala. Poza usuwaniem gniazd dzikich gołębi z budynków niezbędne są staranne prace remontowe, usuwające wszelkie nieszczelności, przez które mogą przenikać pasożyty, jak również eliminacja pasożytów z miejsc ich schronienia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi.

Powyższe działania powinny obejmować również inne obiekty takie jak domy pomocy społecznej, zakłady opiekuńczo-lecznicze, w których przebywają osoby w podeszłym wieku, obciążone chorobami przewlekłymi i obniżoną odpornością.

Podobne działania powinny zostać podjęte przez zarządzających obiektami, dla których występowanie dzikich gołębi stanowi największe zagrożenie sanitarne tj. przez zarządców ośrodków opiekuńczo-wychowawczych dla dzieci i młodzieży, placów zabaw, siłowni i obiektów sportowych na otwartym powietrzu. Zasiadaniu nieruchomości przez dzikie gołębie winni przeciwdziałać także ich właściciele, posiadacze i zarządcy.

Wiele sporów wywołuje praktykowane dokarmianie gołębi, z którym wiąże się rozrost liczebny tych ptaków, gromadzenie się w miejscach wykładania karmy i związane z tym zanieczyszczanie tych miejsc odchodami, jak również zwabianie insektów i gryzoni. Dlatego celowe jest wskazanie obiektów na terenie i w pobliżu których nie należy karmić ptaków. Należą do nich przede wszystkim szpitale, budynki zamieszkania zbiorowego i place zabaw dla dzieci.

Wobec powyższego, mając na uwadze bezpieczeństwo sanitarne i zdrowie ludzi, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Radomsku wnosi o podejmowanie przez właścicieli/posiadaczy/zarządzających nieruchomościami działań mających na celu właściwe zabezpieczenie obiektów przed dostępem dzikich gołębi i możliwością ich gniazdowania

mgr Małgorzata Widawska
Państwowy Powiatowy Inspektor
Sanitarny w Radomsku
Specjalista Zdrowia Publicznego